

Udskriftsdato: 29. december 2025

AFG nr 9193 af 24/01/2023 (Gældende)

Beskatning af fri bil, deleleasingsaftaler

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 22-0715339

Beskatning af fri bil, deleleasingaftaler

Skatterådet kunne, efter en samlet vurdering af spørgers nye leasingkontrakter, der var udarbejdet som følge af de nye regler for vanvidskørsel, bekræfte, at spørgers koncept opfyldte praksis for deleleasing, dog under forudsætning af, at den løbende regulering skete på en sådan måde, at betalingerne til hver en tid afspejlede fordelingen mellem det faktiske antal, kørte kilometer, hvilket indebar, at fordelingen skulle ske på baggrund af det akkumulerede antal, kørte kilometer og akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden, jf. afgørelserne i SKM2001. 255. SR og SKM2017. 384. SR.

For så vidt angik anvisningspligten, var det Skattestyrelsens opfattelse, at anvisningspligten ikke i sig selv medførte, at der skulle ske beskatning af fri bil, som også fastslået i SKM2017. 384. SR. Det var dog en forudsætning, at der skete en fordeling af såvel gevinst som tab ved salg af bilen mellem leasingtagerne på baggrund af det akkumulerede kørselsregnskab.

Skatterådet kunne derudover bekræfte, at udskillelsens af deleleasing til et koncernforbundet selskab, dvs. fra H2 A/S til H1 ApS (spørger) ikke medførte nogen ændring i, at de af spørger anvendte principper ved en månedlig regulering af såvel de ordinære som de ekstraordinære engangsudgifter opfyldte betingelserne for, at der skulle ske en løbende fordeling af de erlagte ydelser i forhold til fordelingen mellem de til enhver tid erhvervsmæssigt kørte kilometer og de private kørte kilometer. Det var dog også her en forudsætning, at det skete på en sådan måde, at betalingerne til enhver tid afspejlede fordelingen mellem det faktiske antal, kørte kilometer, hvilket indebar at fordelingen skulle ske på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden, som fastslået i SKM2017. 384. SR.

Endelig kunne Skatterådet bekræfte, at de af H1 ApS nye udbudte deleleasingaftaler opfyldte praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skulle beskattes af fri bil, forudsat at der var sket en korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis medarbejderen havde været nødsaget til at afholde en omkostning på vegne af H1 ApS, og under forudsætning af, at der skulle være tale om helt ekstraordinære situationer fx i udlandet, hvor det ikke havde været muligt, at benytte autoriseret autoværksted, hvorfra fakturaen kunne sendes direkte til leasinggiver, eller hvor det ikke havde været muligt at benytte et af de allerede udleverede brændstoftkort, som også kunne gøres anvendeligt i udlandet, på en af de hyppigst forekommende benzinstationer.

Det var dernæst en forudsætning, at udlægget uden ugrundet ophold refunderedes af leasinggiver og dernæst fordeltes efter det akkumulerede kørselsregnskab mellem leasingtagerne. Det ville i sådanne helt ekstraordinære tilfælde, kunne accepteres i et deleleasingarrangement, at medarbejderen afholdt et sådant udlæg, jf. hertil afgørelserne SKM2017. 384. SR og SKM2014. 166. SR.

Skatterådsmøde 24. januar 2023 - SKM2023. 35. SR

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at det af H1 ApS udbudte deleleasingaftaler opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssigt kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til H1 ApS?
2. Kan det bekræftes, at den af H1 ApS anvendte model for regulering af leasingydelsen inklusiv den ekstraordinære førstegangsydelse opfylder praksis for at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssige kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til H1 ApS?

3. Kan det bekræftes, at den af H1 ApS udbudte deleleasingaftale opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket en korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørt kilometer, hvis medarbejderen har været nødsaget til at afholde en omkostning på vegne af H1 ApS?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

H1 ApS, herefter spørger, anmoder om en fornyelse af det bindende svar, som Skatterådet afgav i 2017 til H2 (SKM2017. 384. SR, Skattestyrelsens indsætning).

H2 A/S og spørger er koncernforbundne selskaber. H2 A/S tilbyder leasing af køretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift til såvel privatkunder som erhvervskunder. Aktiviteten med deleleasing, hvor spørger indgår to enslydende leasingaftaler - en med arbejdsgiverselskabet, som dækker erhvervsmæssig kørsel og en med medarbejderen, som dækker privat kørsel - er udskilt til et særskilt selskab.

Spørger har i tilknytning til vanvidskørsel været ved at udarbejde en ny leasingkontrakt, hvorfor spørger ønsker en afklaring af, hvorvidt indgåelse af deleleasingaftaler på vilkår, som er fremsendt med denne anmodning, må anses at opfylde praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil.

Kontraktforholdet

H2 A/S og spørger indgår en leasingaftale, hvor køretøjet indregistreres på forholdsmæssig registreringsafgift. I henhold til denne leasingaftale har spørger adgang til at viderelease køretøjerne.

H2 A/S registreres som ejer af køretøjerne, hvorefter spørger registreres som bruger 1. Herved har spørger sikret sig, at spørger bliver faktureret ejerafgift, bøde og lignende som bruger 1. Spørger indgår herefter deleleasingaftaler med en arbejdsgiver og en medarbejder, hvor arbejdsgiverselskabet og den ansatte registreres som henholdsvis bruger 2 og 3.

De to leasingkontrakter er enslydende og underskrives af henholdsvis arbejdsgiver og medarbejder. Leasingkontrakterne indeholder således 100 % identiske vilkår. Rammeaftalerne for både finansiell og operationel deleleasing samt standardvilkårene, der er gældende for begge typer leasingaftaler, er fremsendt sammen med anmodningen om bindende svar.

For sikring af, at der er vandtætte skotter mellem de to leasingkontrakter, henledes Skatterådet på følgende vilkår i leasingaftalerne:

Opsigelse

Det fremgår af standardvilkårene, at leasingaftalen er uopsigelig for både leasinggiver og leasingtager med undtagelse af visse særlige omstændigheder.

Spørger har kun adgang til at opsiges en leasingaftale med den leasingtager, som anses for at misligholde leasingaftalen. Det fremgår af standardvilkårene, hvornår der er tale om misligholdelse, hvor spørger kan opsiges leasingaftale i standardvilkårene.

Derudover kan alle parter komme ud af aftalen, hvis bilen ikke kan leveres, jf. standardvilkårene. Dette vilkår kan ikke have nogen skattemæssig betydning for den indgåede aftale, da ingen af parterne på noget tidspunkt i dette tilfælde får rådighed over køretøjet.

Leasingydelse

Af leasingaftalen fremgår den fulde ekstraordinære leasingydelse og den ordinære leasingydelse.

Herudover fremgår det, at den samlede leasingydelse inkl. driftsudgifter reguleres løbende i forhold til det faktiske kørselsmønster.

Leasing ydelser

Ved faktureringen af den ekstraordinære leasingydelse fordeles denne mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den forventede kørselsfordeling mellem erhvervsmæssig kørsel og privat kørsel. Den ekstraordinære ydelse reguleres herefter månedligt på baggrund af den akkumulerede andel af den akkumulerede faktiske kørsel.

Ved fakturering af den ordinære leasingydelse og driftstillæg/driftsomkostninger fordeles disse mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den akkumulerede faktiske kørselsfordeling mellem erhvervsmæssig og privat kørsel.

Med hensyn til driftsomkostningerne er hovedreglen, at spørger modtager fakturaen fra leverandøren på bl.a. brændstof, ejerafgift, forsikring, service og reparationer, selvrisko på forsikring mv., og betaler leverandøren direkte.

Der vil dog undtagelsesvis være nogle af driftsomkostningerne, som i første omgang betales af den private leasingtager, som afholder et udlæg på vegne af spørger. De udgifter, der forventes at være tale om, er:

- Værkstedsregninger i udlandet (vil være ved uplanlagte værkstedsbesøg)
- Brændstofudgifter i udlandet, hvor der ikke er adgang til at anvende de udleverede brændstofkort.

Hvis den private leasingtager, har været nødsaget til at afholde et udlæg på vegne af spørger, vil udlægget blive refunderet af spørger umiddelbart efter spørger har modtaget fakturaen fra leasingtager.

Bilerne udstyres som udgangspunkt med et eller flere brændstofkort. Disse kort kan anvendes i udlandet.

For at sikre at der ikke opstår nogen likviditetsfordel for den private leasingtager, afholder den erhvervsdrivende leasingtager ikke omkostninger på vegne af spørger. Det vil altid være den private leasingtager, som afholder omkostningerne, hvis omkostningen ikke kan betales direkte af spørger.

Opsummerende kan det siges, at betalingen af de enkelte driftsudgifter kan forekomme på to måder:

1. Der faktureres fra leverandør direkte til spørger, der betaler. Dette omfatter også den situation, hvor virksomheden eller privatpersonen modtager fakturaen, der videresendes til spørger, som betaler fakturaen.
2. Privatpersonen (leasingtager 2) afholder udgiften som et udlæg og videresender fakturaen til spørger, der herefter afregner med privatpersonen. Dette kunne f.eks. være udgifter til brændstof og reparation af bilen i udlandet. De udgifter, der i første omgang bliver afholdt af den private leasingtager, vil altid blive sendt videre til spørger. Fordelingen af omkostningen mellem de to leasingtagere vil altid ske via spørger og den enkelte leasingtager - aldrig mellem de to leasingtagere. Det er således spørger, der afholder driftsudgiften, og som fordeler udgiften mellem leasingtagere.

Forsikring

Når spørger udlejer biler, stilles der krav om, at leasingtager har den fornødne ansvars- og kaskoforsikring på bilen, der bliver indregistreret med leasingtagerne som brugere. Dette gælder også ved deleleasing.

Spørger forsikrer som udgangspunkt bilen for leasingtagers regning med ansvars- og kaskoforsikring.

Leasingtager kan dog frit vælge at tegne forsikring ved et andet forsikringsselskab.

Elektronisk kørebog

For at sikre at der sker korrekt fordeling af såvel leasingydelser som driftstillæg mv., er det et krav, at leasinggiver modtager fordelingen mellem de erhvervsmæssige og private kilometer for den foregående måned, senest den 5. i den efterfølgende måned.

Leasingtager skal i den forbindelse føre kørebog efter de skattemæssige godkendte principper, som fremgår af Den Juridiske Vejledning. Kravene svarer til detaljeringsgraden for udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse og skal blandt andet for erhvervsmæssig kørsel indeholde korrekt angivelse af formål.

Leasinggiver kræver derudover, at der føres elektronisk kørebog. I praksis er det en FPS, der via satellit sender signal om, hvilke koordinater bilen befinder sig på til enhver tid og angiver de faktisk kørte kilometer. Det er efter registrering i den elektroniske kørebog, at spørger fordeler leasingydelserne.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1

Det er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende til spørgsmål 1.

Det ønskes bekræftet, at de af spørger udbudte deleleasingaftaler, opfylder betingelserne for, at medarbejderne i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil ved indgåelse af en deleleasingaftale med spørger. Det er forudsat for besvarelsen, at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssigt kørte kilometer og at samtlige driftsudgifter betales af spørger, hvorefter spørger fordeler omkostningerne mellem leasingtagerne.

Indledningsvist henledes Skatterådets opmærksom på, at de pågældende kontrakter vedrører køretøjer, som er indregistreret på forholdsmæssig registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1.

I nærværende anmodning skal der ikke tages stilling til registreringsafgiften, men alene de skattemæssige spørgsmål i forbindelse med spørgers videre leasing på deleleasingaftaler.

Det kan forudsættes, at der indgås separate aftaler mellem spørger og arbejdsgiver samt spørger og medarbejderen, og disse aftaler er identiske.

Retsgrundlag og praksis

Det fremgår af ligningslovens § 16, stk. 4, at der skal ske beskatning af fri bil, hvis arbejdsgiveren stiller en bil til rådighed for medarbejderen for privat kørsel.

I henhold til praksis, jf. SKM2001. 255. LSR og SKM2010. 147. SR, kan arbejdsgiver og den ansatte dog under visse forudsætninger indgå selvstændige leasingaftaler med et leasingselskab om leasing af den samme bil, uden at der bliver tale om beskatning af fri bil.

Som forudsætning for, at der ikke skal ske beskatning af fri bil, har der i praksis hidtil være lagt vægt på, at der er "vandtætte skotter" mellem parternes aftaler.

Dette indebærer bl.a. følgende:

- At der indgås skriftlige separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskab og arbejdsgiver samt leasingselskab og den ansatte,
- At de samlede ydelser til bilens drift, afskrivning og forrentning - alle indeholdt i leasingydelsen - fordeles proportionalt mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervmæssig privat kørsel (leasingaftalerne forudsættes at være identiske),
- At leasingydelsen for hver af parterne betales direkte til leasingselskabet,
- At hver af parterne alene hæfter for egne forpligtelser i relation til leasingselskabet,
- At der løbende føres et kørselsregnskab med en detaljeringsgrad svarende til kravene for udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse.

Opsigelse

Skatterådet har i det bindende svar, SKM2017. 384. SR, anført, at opsigelsesbestemmelsen i den forelagte kontrakt for H2 A/S ikke opfyldte betingelserne for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skulle beskattes af fri bil. Begrundelsen herfor var, at der var indsat et vilkår om, at hvis én af leasingaftalerne ophørte, uanset årsagen hertil, kunne leasinggiver uden varsel opsiges den anden leasingaftale.

Et sådant vilkår måtte efter Skatterådets vurdering føre til, at der er en sådan sammenhæng mellem kontrakterne, at der ikke er tale om uafhængige og separate aftaler, som praksis stiller krav om.

I den af spørger fremlagte leasingaftale er der ikke en adgang til, at spørger kan opsiges den anden leasingtager, hvis leasingaftalen ophører med den ene leasingtager. Spørger har derfor alene adgang til at opsiges den leasingtager, som misligholder leasingaftalen.

Den fremlagte leasingaftale i nærværende sag adskiller sig således fra den fremlagte leasingkontrakt, der blev indsendt for H2 A/S.

Kørselsregnskabet

I henhold til leasingaftalen stilles der krav om, at der føres kørebog i det i en detaljeringsgrad svarende til anvisninger i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000 om dokumentationskrav vedrørende skattefri kørselsgodtgørelse.

Det forhold, at spørger stiller krav om, at kørebogen udfærdiges elektronisk, således at spørger har direkte adgang til fordelingen mellem private og erhvervmæssigt kørte kilometer til brug for fordelingen af leasingydelsen mellem de to leasingtagere bør ikke have betydning for, hvorvidt vilkårene i den forelagte kontrakt opfylder betingelserne for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil.

Det afgørende må være, at der stilles krav om, at der skal føres kørebog i overensstemmelse med Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000 om dokumentationskrav vedrørende skattefri kørselsgodtgørelse.

Løbende fordeling

Det fremgår af leasingaftalen, at de samlede omkostninger reguleres løbende, jf. faktisk kørselsmønster. Herudover betales løbende driftstillæg i takt med at disse opkræves hos spørger, jf. faktisk kørselsmønster.

Betaling vil ske månedligt bagud.

Ved den løbende fordeling vil det være samtlige opkrævninger, som fordeles mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervmæssig og privat kørsel.

Der vil foretages en løbende månedlig fordeling af alle driftsudgifter og ekstraordinære ydelser på baggrund af den akkumulerede fordeling af udgifterne og kørsel mellem erhvervsmæssig kørsel og privat kørsel.

I henhold til det bindende svar SKM2017. 384. SR, anså Skatterådet den løbende fordeling for at være i overensstemmelse med kravene til deleleasing om vandtætte skotter på dette punkt. Der er ikke sket ændringer i metoden for fordelingen af leasingydelse.

På baggrund af ovenstående er det spørgers vurdering, at de udbudte deleleasingaftaler opfylder praksis for, at medarbejderen ikke skal beskattes af fri bil.

Spørgsmål 2

Det er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende på spørgsmål 2.

Det ønskes bekræftet, at den af spørger anvendte model for regulering af leasingydelsen inklusiv den ekstraordinære førstegangsydelse, opfylder praksis for at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssige kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til spørger.

Det fremgår af medsendt bilag til sagen, at den ekstraordinære førstegangsydelse, de ordinære leasingydelser og driftstillæg/driftsomkostninger fordeles månedsvis mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den akkumulerede faktiske kørselsfordeling mellem erhvervsmæssig og privat kørsel.

Da spørger følger principperne for fordeling af leasingydelsen, som blev godkendt i det bindende svar SKM2017. 384. SR må den pågældende fordeling fortsat kunne anes for at opfylde betingelserne for deleleasing.

Spørgsmål 3

Det er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende på spørgsmål 3.

Det ønskes bekræftet, at den af spørger udbudte deleleasingaftale, opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket en korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis medarbejderen har været nødsaget til at afholde en omkostning på vegne af spørger.

I henhold til standardvilkårene er udgangspunktet, at alle fakturaer vedrørende udgifter til leasingbilen skal stilles til spørger og betales direkte af spørger til leverandøren.

Der kan dog opstå situationer, hvor det er nødvendigt at acceptere, at leasingtager i første omgang afholder et udlæg på vegne af spørger.

Disse tilfælde må betegnes som ekstraordinære og er begrundet i praktiske forhold, som umuliggør, at spørger kan betale den pågældende udgift direkte til leverandøren.

Afholdelse af udlæg vil typisk forekomme i forbindelse med kørsel i udlandet, hvor der ikke er indgået aftale med spørger om fremsendelse af fakturaer til leasingselskabet.

Udlæg kan også forekomme i forbindelse med en reparation på et værksted, som ikke har indgået aftale med spørger.

Som det fremgår af det bindende svar, SKM2017. 384. SR, er det en betingelse for at undgå beskatning af fri bil i et deleleasingarrangement, at der er vandtætte skotter mellem parternes aftaler. Det er således en

forudsætning at alle omkostninger, herunder udlæg betales af spørger, hvorefter omkostningerne fordeles efter det akkumulerede kørselsregnskab mellem leasingtagerne.

Med henvisning til Skatterådets bindende svar, SKM2017. 384. SR, vil det ikke udløse beskatning af fri bil, hvis arbejdstageren afholder udlæg, som uden unødigt ophold refunderes af spørger til arbejdstageren, når spørger har modtaget fakturaen. Ved opkrævning af den månedlige leasingydelse, vil omkostningen blive fordelt mellem de to leasingtagere.

Det er vigtigt at hense til, at udlægget alene er et mellemværende mellem den private, leasingtager og spørger.

Der består således kun et retsforhold mellem den private leasingtager og spørger og dermed ikke et retsforhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager, da udgiften er afholdt på vegne af spørger, hvorfor arbejdstagerens udlæg for spørger ikke kan udløse beskatning af fri bil for arbejdstageren, jf. ligningslovens § 16.

Spørger har tillige indsendt høringssvar, hvori spørger har præciseret enkelte oplysninger, der nu er tilrettet i indstillingen samt at spørger derudover er enig i indstillingen.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at de af H1 ApS udbudte deleleasingaftaler opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssigt kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til H1 ApS.

Begrundelse

Skattestyrelsens skal indledningsvis bemærke, at spørger har oplyst, at der reelt anmodes om en fornyet stillingtagen til bindendes svar fra Skatterådet, SKM2017. 384. SR., på baggrund af ændring af virksomhedsstrukturen samt ændring af leasingaftalerne som følge af lov om vanvidskørsel.

Baggrunden herfor er, at H2 A/S, der tilbyder leasing af køretøjer på forholdsmæssig registreringsafgift til såvel privatkunder som erhvervskunder nu har udskilt aktiviteten med deleleasing til det koncernforbundne selskab H2 ApS, der er spørger på omhandlede bindende svar. Det er således spørger, der indgår deleleasingaftalerne, der er enslydende, dvs. en med arbejdsgiverselskabet, som dækker erhvervsmæssig kørsel og en med medarbejderen, som dækker privat kørsel.

Endvidere har spørger i tilknytning til vanvidskørsel været ved at udarbejde en ny leasingkontrakt. Spørger ønsker derfor en afklaring af, hvorvidt indgåelse af deleleasingaftaler på vilkår, som er fremsendt med denne anmodning, må anses at opfylde praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil.

Skattestyrelsens skal i relation hertil bemærke, at det af de fremlagte kontrakter fremgår, at der er tale om leasede biler, som er omfattet af lov om forholdsmæssig registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, men at nærværende bindende svar alene tager stilling til de skattemæssige forhold i relation til beskatning af fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4.

Det skal dog hertil bemærkes, at det alene er de leasingkontrakter, som indgås mellem H2 A/S og spørger og som omhandler biler omfattet af lov om forholdsmæssig registreringsafgift, der skal godkendes af Motorstyrelsen, da det er Motorstyrelsen, der har kompetencen til efter ansøgning at give tilladelse til at afgiftsberegningen af de afgiftspligtige køretøjer sker efter disse regler, jf. BEK nr. 699 af 8. juni 2016.

De i denne sag omhandlede leasingkontrakter mellem spørger og leasingtagerne skal derimod ikke godkendes af Motorstyrelsen, da der er tale om leasing i andet led, hvorfor det alene er H2A/S, der som ejer af køretøjerne, indregistrerer disse på forholdsmæssig registreringsafgift, jf. ovennævnte bekendtgørelse.

Det skal dog hertil bemærkes, at der tages forbehold for, at de enkelte konkrete leasingaftaler er i overensstemmelse med de indsendte standardkontrakter, og Skattestyrelsen tager også forbehold for, at der i de konkrete leasingaftaler indgår elementer, herunder talmæssige opgørelser, som reelt giver kontrakten et andet indhold end standardvilkårene.

Endelig skal det bemærkes, at Skattestyrelsen forstår anmodningen således, at der ønskes en besvarelse af spørgsmålene i forhold til standardkontrakterne for såvel operationel som finansiell deleleasing.

Generelt

Om kontraktforholdet fremgår det af faktiske oplysninger at, H2 A/S og spørger H1 indgår en leasingaftale, hvor køretøjet indregistreres på forholdsmæssig registreringsafgift, I henhold til denne leasingaftale har spørger adgang til at viderelease køretøjerne.

H2 A/S registreres som ejer af køretøjerne, hvorefter spørger registreres som bruger 1. Herved har spørger sikret sig, at spørger bliver faktureret ejerafgift, bøde og lignende som bruger 1. Spørger indgår herefter deleleasingaftaler med en arbejdsgiver og en medarbejder, hvor arbejdsgiverselskabet og den ansatte registreres som henholdsvis bruger 2 og 3.

Som det fremgår af Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.14.1.10, skal en ansat som udgangspunkt beskattes af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4, hvis en arbejdsgiver stiller en bil til rådighed for den ansattes private kørsel.

Som en undtagelse hertil har det daværende Ligningsråd i SKM2001. 255. LR imidlertid anerkendt et deleleasingarrangement således, at der ikke skal ske beskatning af værdi af fri bil, hvis nærmere angivne betingelser er opfyldt. Skatterådet har videreført og præciseret denne praksis ved afgørelserne i SKM2010. 147. SR, SKM2017. 384. SR, SKM2017. 729. SR og SKM2018. 212. SR.

Skatterådet har taget specifikt stilling til principperne for afregningsintervallerne og afregningsmetoden i afgørelserne SKM2017. 384. SR og SKM2017. 729. SR.

Derudover har Landsskatteretten i SKM2017. 491. LSR taget stilling til, hvorvidt betingelserne var opfyldt i et deleleasingarrangement for en hovedaktionær.

Hvis et deleleasingarrangement ikke opfylder betingelserne, skal der ske beskatning af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Betingelserne for at undgå beskatning af værdi af fri bil ved deleleasing fremgår af SKM2001. 255. LR og SKM2010. 147. SR og indebærer, at:

- Der skal være to separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskab og virksomhed og leasingselskab og den ansatte. Denne betingelse indebærer bl.a., at selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan indgå aftale om deleleasing, da dette forudsætter, at der er tale om to uafhængige kontrakter med vandtætte skotter imellem. Denne betingelse opfyldes ikke, hvis der er tale om, at samme fysiske person ønsker at indgå to leasingkontrakter vedrørende samme bil. Se SKM2015. 763. SR.
- Samtlige udgifter skal fordeles mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel.
- Der skal ske en løbende regulering af fordelingen af leasingydelse.
- Leasingydelserne skal betales direkte til leasingselskabet.

- Arbejdsgiveren kan derfor ikke som udlæg betale den ansattes andel af leasingydelserne og efterfølgende opkræve denne over den ansattes lønudbetaling. Se SKM2001. 420. LR
- Hver part må kun hæfte for egne forpligtelser over for leasingselskabet.
- Der skal løbende føres et detaljeret kørselsregnskab fordelt på henholdsvis erhvervmæssig og privat kørte kilometer.
- Leasingselskabet skal betale samtlige omkostninger.

Da der er tale om en undtagelse til beskatning af fri bil til rådighed for privat kørsel, stilles der strenge krav til dokumentation og efterlevelse af alle betingelserne for deleleasing, jf. SKM2017. 384. SR.

Konkret

Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at spørger tilbyder deleleasing både som operationel deleleasing og som finansiell deleleasing. Der gælder således en rammeaftale for finansiell deleleasing og en rammeaftale for operationel deleleasing.

Derudover er der opsat en række standardvilkår som gælder for begge typer leasingaftaler.

De to leasingkontrakter, som indgås med henholdsvis medarbejder og arbejdsgiver er enslydende og underskrives af henholdsvis arbejdsgiver og medarbejder. Leasingkontrakterne indeholder således 100 % identiske vilkår.

Til sikring af, at der er vandtætte skotter mellem de to leasingkontrakter, har spørger henledt Skattestyrelsens opmærksomhed på følgende vilkår i leasingaftalerne:

Opsigelse

Det fremgår af standardvilkårene, at leasingaftaler er uopsigelige for både leasinggiver og leasingtager med undtagelse af visse særlige omstændigheder.

Skattestyrelsen skal dog henlede opmærksomheden på forbrugeraftalelovens § 28, stk. 1, jf. stk. 4, hvori anføres at aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser, der overstiger 20.000 kr. årligt, kan opsiges med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 11 måneder efter aftalens indgåelse, men at spørger har oplyst, at de også er opmærksom herpå.

Det fremgår videre af standardvilkårene, at spørger, som leasinggiver, kun har adgang til at opsiges en leasingaftale med den leasinggiver, som anses for at misligholde aftalen samt at spørger, som leasinggiver, kan opsiges aftalen, hvis leasingtager er et aktie- eller anpartsselskab eller anden selskabskonstellation, og at der sker overgang af den bestemmende del af ejerandelen eller af aktie- eller anpartskapitalen, eller at leasingtager afhænder væsentlige dele af sine erhvervsaktiviteter eller at kapitalgrundlaget reduceres væsentligt.

Endelig kan spørger, som leasinggiver, opsiges leasingaftalen, hvis leasingtager er en enkeltmandsvirksomhed, privatpersonen eller et interessentskab og den personlige indehaver eller en af disse afgår ved døden.

Derudover fremgår det af standardkontrakten, at leasingtager (Skattestyrelsens understregning) er berettiget til at opsiges aftalen med 1 måneds varsel, såfremt ansættelsesforholdet mellem leasingtagerne ophører, uanset årsagen hertil.

Af SKM2017. 384. SR fremgik det om opsigelse af de i den sag omhandlede leasingkontrakter, at hvis én af leasingtagerne ophører, uanset årsagen hertil, kan leasinggiver (Skattestyrelsens understregning) uden varsel opsiges den anden leasingaftale.

Som den nye kontrakt er formuleret, er det Skattestyrelsens opfattelse, at leasinggiver ikke længere har adgang til at opsige den ene kontrakt, såfremt den anden leasingkontrakt ophører, medmindre der er sket misligholdelse eller konkurs mv. af arbejdsgiverselskabet, hvorved det reelt alene er leasingtager, der har en egentlig opsigelsesret, og alene såfremt ansættelsesforholdet mellem leasingtagerne ophører.

Efter Skattestyrelsens opfattelse må dette anses at være et naturligt forretningsmæssigt vilkår i aftalen, således at hverken arbejdsgiver eller arbejdstager i leasingforholdet er bundet til at fortsætte aftalen, når der ikke længere er tale om erhvervmæssig kørsel og arbejdstagerens private kørsel i relation til den omhandlede virksomhed. Der er herved tillige henset til SKM2010. 147. SR, hvor det var muligt for den enkelte, leasingtager (Skattestyrelsens understregning) at opsige aftalen, uden at det fremgik, at leasinggiver havde samme eller tilsvarende mulighed for opsigelse som i denne sag.

Endelig fremgår det videre, at aftalen kan opsiges, såfremt den omhandlede bil ikke kan leveres, men i så fald har ingen af parterne fået rådighed over køretøjet, hvilket efter Skattestyrelsens opfattelse ikke skal tillægges vægt, idet det i givet fald er udefrakommende begivenheder, som hverken leasinggiver eller leasingtagere har indflydelse på.

Anvisningspligt

I kontrakten for den finansielle deleleasing fremgår det, at " Ved leasingperiodens udløb eller ved opsigelse/ophævelse er leasingtager forpligtet til på H1 ApS' opfordring at købe den leasede bil eller anvise en dansk CVR-registreret køber af den leasede bil. Såfremt leasingtager undlader at opfylde sin pligt til at købe eller anvise en dansk CVR-registreret køber senest 14 dage efter opfordring hertil er H1 ApS berettiget til at bortsælge køretøjet til tredjemand.

Leasingtager indestår for en eventuel difference mellem bilens restværdi på udløbs-/ophørstidspunktet og den faktiske opnåede salgpris. Hvis leasingtager ved leasingperiodens ordinære udløb på H1ApS' opfordring anviser en ikke-nærtstående dansk CVR-registreret køber af den leasede bil, kan leasingtager få udbetalt et eventuelt overskud mellem bilens anslåede restværdi og den faktiske salgpris".

Det fremgår imidlertid af de medsendte standardleasingvilkår, at når der er tale om finansielle leasingaftaler reduceres spørgers krav med det nettobeløb, som opnås ved salg af den leasede bil samt at hvis det beløb, der indvindes, overstiger spørgers krav, kan det overskydende beløb ikke kræves udbetalt.

Som det blev fastslået i SKM2017. 384. SR, er det en forudsætning, at der sker en fordeling af såvel gevinst som tab ved salg af bilen mellem leasingtagerne på baggrund af det akkumulerede kørselsregnskab, og på den baggrund er det Skattestyrelsens opfattelse, at anvisningspligten ikke i sig selv medfører, at der skal ske beskatning af fri bil.

Det skal dog hertil bemærkes, at Skattestyrelsen alene har forholdt sig til anvisningspligten i relation til beskatning af fri bil.

Leasingydelse

Af standardleasingaftalen, fremgår at, leasingydelse og driftstillæg forfalder månedsvis bagud, og at alle driftsudgifter vil blive opkrævet ved førstkommende opkrævning, efter leasinggivers modtagelse af faktura på disse.

Det fremgår videre af anmodningens spørgsmål 1, at det er spørgers opfattelse, at de udbudte deleleasingaftaler opfylder praksis for deleleasing under forudsætning af, at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervmæssigt kørte kilometer, da der ikke er sket ændringer i metoden for fordelingen af leasingydelserne i forhold til metoden som omhandlet i SKM2017. 384. SR.

Skattestyrelsen skal hertil bemærke, at som anført i SKM2017. 384. SR, er det en forudsætning, at den løbende regulering sker på en sådan måde, at betalingerne til enhver tid afspejler fordelingen mellem det faktiske antal, kørte kilometer, således at fordelingen sker på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden. Skattestyrelsen skal derudover henvise til besvarelsen af spørgsmål 2.

Som tidligere nævnt er det en betingelse for et deleleasingarrangement, at der er vandtætte skotter mellem aftalerne og betalingerne, således at ingen af leasingtagerne betaler for den anden leasingtagers udgifter i arrangementer.

Hvis arbejdsgiver betaler en del af den ansattes udgifter til privat anvendelse af bilen, er der grundlag for beskatning hos den ansatte, herunder grundlag for beskatning af fri bil. Det har dog ikke helt de samme skattemæssige konsekvenser, hvis det er arbejdstager, der afholder udgifter på arbejdsgivers vegne.

Af de faktiske forhold i spørgsmål 1 om kontraktforholdet, fremgår det at H2 A/S registreres som ejer af køretøjerne, hvorefter spørger registreres som bruger 1. Herved har spørger sikret sig, at spørger bliver faktureret ejerafgift, bøde og lignende (Skattestyrelsens understregning) som bruger 1.

I standardleasingvilkårene fremgår imidlertid, at leasingtager friholder spørger for ethvert ansvar, som spørger måtte ifalde overfor det offentlige eller overfor private på grund af den brug, leasingtager mv. gør af leasingbilen.

Det fremgår videre at, at alle omkostninger, herunder skatter, afgifter, moms og bøder til offentlige instanser (p-afgifter, periodisk syn mv.), betales af leasingtager. Kravet vil blive pålagt leasingydelsen eller opkrævet særskilt, fx i forbindelse med leasingtagers misligholdelse af aftalen.

Af betingelserne for deleleasing fremgår, at hver part kun må hæfte for egne forpligtelser overfor leasingselskabet.

Såfremt en leasingtager i medfør af sin kørsel, bliver pålagt bøder, parkeringsafgifter o.lign. eller får beslaglagt bilen og skal erstatte denne overfor leasinggiver, skal der derfor tages stilling til, hvorvidt der i denne situation skal ske en fordeling af sådanne udgifter ud fra det akkumulerede kørselsregnskab og de akkumulerede betalinger.

Af Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.14.1.9., om fri bil fremgår eksempler på udgifter, der ikke er af driftsmæssig karakter ved brug af en bil og dermed heller ikke er indeholdt i den skattemæssige værdi af fri bil.

Det drejer sig bl.a. om følgende udgifter:

- Garage
- Parkometerafgift
- Parkeringsafgifter
- Parkeringsbøder
- Fartbøder
- (...)

I det omfang en arbejdsgiver betaler sådanne udgifter, skal en eventuel beskatning af værdien af udgifterne bedømmes konkret, jf. hertil artiklen TfS 1996,489 TSS, om udgifter indeholdt i den skattemæssige værdiansættelse af fri firmabil.

Det fremgår videre af afsnit C. C. 3.7., at:

"Betaler arbejdsgiveren bøder for en medarbejder, anses betalingen for løn (tillæg) og A-indkomst, som den erhvervsdrivende skal indeholde A-skat og AM-bidrag i, inden lønnen udbetales, Se KSL § 43 og AMBL § 2".

Det er derved Skattestyrelsens opfattelse, at såvel bøder og parkeringsafgifter o.lign. som erstatningsudgift på bilen ved eventuel konfiskation af bilen, ikke er relevante i relation til vurdering af, hvorvidt der kan være tale om fri bil. Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at disse udgifter ikke skal indgå i deleleasingarrangement som øvrige udgifter ved brug og drift af bilen, da det netop ikke vedrører bilens drift, og derfor skattemæssig må behandles på linje med arbejdsgiverbetalte fartbøder, parkeringsbøder mv.

Dette gælder uanset, hvem der ved den foretagne kørsel i bilen pålægges bøden og/eller erstatningsansvaret for bilen, dvs. uafhængigt af om det eksempelvis måtte være medarbejderen eller arbejdsgiveren, eller en helt 3. ved den foretagne kørsel i bilen pålægges bøden og/eller erstatningsansvar for bilen.

Såfremt man betaler for andres udgifter, kan der helt generelt være grundlag for beskatning af denne betaling, jf. statsskattelovens § 4.

Sammenfatning:

På baggrund af ovenstående er det Skattestyrelsens opfattelse, at det udbudte deleleasingkoncept, under de nedenfor anførte forudsætninger, opfylder praksis for deleleasing.

Det er således en forudsætning, at den løbende regulering sker på en sådan måde, at betalingerne til hver en tid afspejler fordelingen mellem det faktiske antal, kørte kilometer, hvilket indebærer, at fordelingen skal ske på baggrund af det akkumulerede antal, kørte kilometer og akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden, jf. afgørelserne i SKM2001. 255. SR og SKM2017. 384. SR.

For så vidt angår anvisningspligten, er det Skattestyrelsens opfattelse, at anvisningspligten ikke i sig selv medfører, at der skal ske beskatning af fri bil, som også fastslået i SKM2017. 384. SR. Det er dog en forudsætning, at der sker en fordeling af såvel gevinst som tab ved salg af bilen mellem leasingtagerne på baggrund af det akkumulerede kørselsregnskab.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at den af H1 ApS anvendte model for regulering af leasingydelsen inklusiv den ekstraordinære førstegangsydelse opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat, at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervmæssige kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til H1 ApS?

Begrundelse

Af leasingaftalerne fremgår såvel den fulde ekstraordinære leasingydelse som den ordinære leasingydelse.

Herudover fremgår det, at den samlede leasingydelse inkl. driftsudgifter reguleres løbende i forhold til det faktiske kørselsmønster.

Det fremgår videre, at ved faktureringen af den ekstraordinære leasingydelse fordeles denne mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den forventede kørselsfordeling mellem erhvervmæssig

kørsel og privat kørsel. Den ekstraordinære ydelse reguleres herefter månedligt på baggrund af den akkumulerede andel af den akkumulerede faktiske kørsel.

Det fremgår således af leasingaftalen, at de samlede omkostninger reguleres løbende, jf. faktisk kørselsmønster. Herudover betales løbende driftstillæg i takt med at disse opkræves hos spørger, jf. faktisk kørselsmønster.

Betaling vil ske månedligt bagud.

Ved den løbende fordeling vil det være samtlige opkrævninger, som fordeles mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel.

Det fremgår videre at, at der ikke er sket ændringer i metoden for fordelingen af leasingydelseerne i forhold til den metode, som Skatterådet tog stilling til i SKM2017. 384. SR.

Efter Skattestyrelsens opfattelse bevirker udskillelsen af deleleasing til et koncernforbundet selskab, dvs. fra H2 A/S til H1 ApS (spørger) ingen ændring i, at de af spørger anvendte principper ved en månedlig regulering af såvel de ordinære som de ekstraordinære engangsudgifter opfylder betingelserne for, at der skal ske en løbende fordeling af de erlagte ydelser i forhold til fordelingen mellem de til enhver tid erhvervsmæssigt kørte kilometer og de private kørte kilometer. Det er dog en forudsætning, at det sker på en sådan måde, at betalingerne til enhver tid afspejler fordelingen mellem det faktiske antal, kørte kilometer, hvilket indebærer at fordelingen skal ske på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden, som fastslået i SKM2017. 384. SR.

På baggrund af ovenstående er det derfor Skattestyrelsens vurdering, at de udbudte leasingkontrakter på de anførte betingelser opfylder praksis for, at medarbejderen ikke skal beskattes af fri bil.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja"

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at det af H1 ApS udbudte deleleasingaftale opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket en korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis medarbejderen har været nødsaget til at afholde en omkostning på vegne af H1 ApS.

Begrundelse

Som det fremgår af de faktiske oplysninger, er det som udgangspunkt spørger, der som leasinggiver, der modtager fakturaer for og betaler leverandører af fx brændstof, ejerafgift m.fl. direkte. Der kan dog være tilfælde, hvor den private leasingtager, dvs. medarbejderen, har været nødsaget til at afholde et udlæg på vegne af spørger som leasinggiver.

Spørger har oplyst, at det altid vil være medarbejderen, der vil afholde sådanne helt ekstraordinære omkostninger.

Som anført i Skatterådets afgørelse, SKM2017. 384. SR, kan det ikke helt udelukkes, at:

"der kan være helt ekstraordinære tilfælde, hvor en medarbejder rent undtagelsesvist må afholde nogle udgifter, hvor det på ingen måde har været muligt at videresende fakturaen direkte til leasinggiver til betaling, eller benytte fx benzinkort, som kan tilknyttes deleleasingarrangementet.

SKAT skal hertil bemærke, at der skal være tale om helt ekstraordinære situationer fx i udlandet, hvor det ikke har været muligt, at benytte autoriseret autoværksted, hvorfra fakturaen kan sendes direkte til leasinggiver, eller hvor det ikke har været muligt at benytte et af de allerede udleverede brændstokkort, som også kan gøres anvendeligt i udlandet, på en af de hyppigst forekommende benzinstationer.

Det er dernæst en forudsætning, at udlægget uden ugrundet ophold refunderes af leasinggiver og dernæst fordeles efter det akkumulerede kørselsregnskab mellem leasingtagerne. Det vil i sådanne helt ekstraordinære tilfælde, kunne accepteres i et deleleasingarrangement, at medarbejderen afholder et sådant udlæg".

Der blev her henset til afgørelsen i SKM2014. 166. SR, hvor Skatterådet fandt, at en foreslået deleleasingordning vedrørende elbiler indebar, at medarbejderen ikke vil blive beskattet af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4, da ordningen var indrettet således, at arbejdsgiveren ikke kom til at betale for medarbejderens private kørsel i bilen, men at der var tale om en konkret afgørelse, der ikke kunne tages til udtryk for en generel tilladelse til, at udgifter kan afholdes som udlæg af leasingtagerne, hvilket efter Skattestyrelsens opfattelse stadig må anses for gældende.

På baggrund af ovenstående er det derfor Skattestyrelsens opfattelse at helt ekstraordinære udlæg fra en medarbejder under de anførte vilkår ikke af denne grund vil medføre, at leasingarrangementet ikke kan godkendes.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Lovgrundlag

Ligningslovens § 16, stk. 1

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

Ligningslovens § 16, stk. 4 (uddrag)

Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten. Fra og med den 1. juli 2021 sættes den årlige værdi for resten af indkomståret 2021 til 24,5 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20,5 pct. af resten. I indkomståret 2022 sættes den årlige værdi til 24,0 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 21,0 pct. af resten (...)

Cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt.12.4.6.1

§ 16, stk. 4, finder ikke kun anvendelse på biler, som firmaet ejer, men også på biler, som firmaet har lejet (leaset). Stiller firmaet en lejet bil til rådighed for en ansat, beskattes den ansatte efter § 16, stk. 4, idet den skattepligtige værdi fastsættes, som om bilen var erhvervet til eje af firmaet på lejetidspunktet.

Registreringsafgiftslovens § 3 b

§ 3 b. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning meddele tilladelse til, at afgiften af registreringspligtige leasingkøretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet, betales efter stk. 2 og 3, når køretøjet tilhører en virksomhed, og når køretøjet i en tidsbegrænset periode i henhold til en skriftlig aftale leases til en fysisk eller juridisk person, der er bosiddende her i landet. Ansøgningen skal indgives af leasingvirksomheden.

Praksis

SKM2018. 212. SR

Skatterådet bekræfter, at spørgers koncept for deleleasing er i overensstemmelse med regler og praksis for deleleasing.

Skatterådet bekræfter tilsvarende, at den løbende fordeling af leasingydelserne skal ske månedligt. Dette gælder samtlige udgifter i forbindelse med leasingaftalerne, dvs. leasingydelserne, driftstillæg og ekstraordinære førstegangsydelser.

I tilknytning hertil finder Skatterådet, at det er i overensstemmelse med kravet om en løbende månedlig fordeling, at der udestår en endelig afregning ved leasingperiodens udløb, hvad angår mindre og normalt påregnelige afvigelser af de faktiske afholdte driftsomkostninger i forhold til de budgetterede opkrævede driftsomkostninger, og at eventuelle differencer opkræves eller godskrives leasingtagerne ved opkrævningsaf den sidste leasingydelse.

SKM2017. 729. SR

Spørger er udbyder af splitleasing (deleleasing).

Skatterådet kan ikke bekræfte, at spørgers anvendelse af halvårslige opgørelses- og reguleringsfrekvenser på leasingydelser, opfylder betingelserne for splitleasing, da der efter hidtidig praksis skal ske en månedlig afregning. Leasingtager skal som følge heraf beskattes af privat rådighed over fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Skatterådet kan heller ikke bekræfte, at spørger ikke er forpligtet til at ændre opgørelses- og reguleringsfrekvenser på leasingydelserne i de af spørger med sine kunder indgåede leasingkontrakter, såfremt øvrige aktører på leasingmarkedet måtte anvende kortere opgørelses- og reguleringsfrekvens end den af spørger p.t. anvendte halvårslige reguleringsfrekvens, da spørger efter praksis skal anvende månedlige afregningsintervaller.

Endelig afviser Skatterådet et spørgsmål om, hvordan og hvor ofte indholdet af branchekutyme skal afsøges med henblik på at opnå indblik i, hvilke opgørelses- og reguleringsfrekvenser, der benyttes af konkurrenterne, da spørgsmålet kun kan besvares med en egentlig teoretisk redegørelse af resposumliggende karakter.

SKM2017. 491. LSR

I sagen havde en bil været parkeret ved hovedaktionærens bopæl, og den havde været stillet til hovedaktionærens private rådighed som led i den indgåede leasingaftale. Landsskatteretten udtalte, at reglerne i Ligningslovens § 16, stk. 4 som hovedregel også finder anvendelse på biler, som et selskab har lejet, ligesom reglerne finder anvendelse, selvom der sker en egenbetaling fra hovedaktionæren. I sidstnævnte tilfælde foretages der fradrag herfor i den skematiske opgjorte værdi efter ligningslovens § 16, stk. 4. Landsskatteretten bemærkede, at der ikke findes særregler i lovgivningen om dele- eller

splitleasing. Der er således tale om, at retsstillingen på dette område alene er baseret på det anførte i Den juridiske vejledning og de offentliggjorte afgørelser, og at klager for at undgå beskatning efter lovreglen skal godtgøre, at han i det hele opfylder de krav, der er stillet i den administrative praksis. Landsskatteretten fandt ikke, at dette var tilfældet i denne sag, hvorfor beskatningen af fri bil stadfæstedes.

SKM2017. 384. SR

Skatterådet kan ikke bekræfte, at spørgers koncept opfylder praksis for deleleasing.

Spørger, som er et leasingselskab, har ifølge leasingaftalerne adgang til at opsige en leasingaftale, hvis den anden leasingaftale ophører - uanset grund -, og dette indebærer, at aftalerne ikke er tilstrækkelig separate, som krævet ifølge hidtidig praksis.

Skatterådet kan dog bekræfte, at leasingtagerne forlods kan afholde udgifter i leasingarrangementet, men alene i de helt ekstraordinære situationer, hvor det ikke har været muligt at fakturere udgifterne direkte til spørger. Det er imidlertid en forudsætning, at udlægget fra leasingdeltagerne uden ugrundet ophold refunderes af leasingselskabet.

Skatterådet bekræfter derudover, at der kan ske opkrævning af ejerafgiften hos én af leasingtagerne, da der er tale om en kendt omkostning, som indregnes og opkræves via driftstillægget.

Skatterådet bekræfter også, at den af spørger anvendte model for en løbende månedlig fordeling af ordinære og ekstraordinære leasingydelse, er i overensstemmelse med praksis herfor.

Skatterådet bekræfter endelig, at forsikringsydelsen kan faktureres særskilt og momsfrit

SKM2015. 763. SR

Skatterådet kunne ikke godkende en splitleasingaftale, som gik ud på at en selvstændigt erhvervsdrivende indgik en aftale indenfor virksomhedsordningen og en anden vedrørende sig selv privat. Skatterådet svarer herudover at de momsmæssige konsekvenser efter momslovens § 42, stk. 4, er påvirket af at splitleasingkonstruktionen ikke kan godkendes skatteretligt.

SKM2010. 147. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at en splitleasingordning, hvor arbejdsgiver og medarbejder leaser den samme bil, ikke medfører beskatning af fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4, når ordningen er indrettet således, at arbejdsgiver ikke kommer til at betale for medarbejderens private kørsel i bilen.

Efter den beskrevne ordning blev der indgået to separate leasingaftaler, alle udgifter blev fordelt efter antal faktiske kørte kilometer, der blev ført kørebog og arbejdsgiver / medarbejder var registreret som sekundære brugere, således at leasingselskabet modtog opkrævninger af forsikring og ejerafgift.

Det blev foretaget en løbende regulering af leasingydelsen hver måned af leasingselskabet.

SKM2001. 420. LR

Ligningsrådet fandt, at en nærmere beskrevet bilordning baseret på deleleasing - arbejdsgiveren og den ansatte indgår hver en leasingaftale med et leasingselskab om henholdsvis den erhvervmæssige og den private kørsel i samme bil - var omfattet af ligningslovens § 16, stk. 4, om beskatning af fri firmabil. Ligningsrådet anså ikke den forelagte ordning for i tilstrækkelig grad at adskille sig fra tilfælde, hvor en arbejdsgiver stiller en leaset bil til rådighed for den ansattes private benyttelse mod at den ansatte med beskattede midler foretager en egenbetaling og hvor den skattepligtige værdi af den fri bil reduceres med egenbetalingen.

SKM2001. 255. LR

Ligningsrådet fandt, at en nærmere beskrevet bilordning - hvor arbejdsgiveren og den ansatte indgik selvstændige leasingaftaler med leasingselskabet - ikke var omfattet af ligningslovens § 16, stk. 4, om beskatning af fri firmabil. Ligningsrådet lagde til grund, at der blev indgået skriftlige separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskabet og virksomhed og leasingselskab og den ansatte, at de samlede udgifter til bilens drift, afskrivning og forrentning - alle indeholdt i leasingydelsen - blev fordelt proportionalt mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte km fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel (leasingaftalerne blev forudsat at være identiske) at leasingydelsen for hver af parterne blev betalt direkte til leasingselskabet samt at hver af parterne alene hæftede for egne forpligtelser i relation til leasingselskabet.

Ligningsrådet forudsatte, at der løbende blev ført et detaljeret kørselsregnskab for den stedfundne kørsel og udtalte vedrørende den løbende afregning, der skete hver 3. måned, at det var en forudsætning, at det er kutyme med så langt afregningsinterval vedrørende billeasing.

Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.14.1.10.

LL § 16, stk. 4, gælder også for biler, som firmaet har lejet eller leaset. Hvis firmaet stiller en lejet eller leaset bil til fri rådighed for en ansat, skal den ansatte beskattes efter LL § 16, stk. 4, fordi den skattepligtige værdi fastsættes, som om bilen var erhvervet til eje af firmaet på lejetidspunktet.